

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 218 af 30. April 1940 om Krigsforsikring af privat Indbo.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5073); Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1547).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5077; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1547).

Sagerne sattes til Forhandling.

J. Chr. Jensen: Da Rigsdagen ved Krigens Begyndelse kom ind paa Krigsforsikringslovgivningen, stod man over for noget helt nyt, og derfor var der ikke noget at sige til, at man stod lidt famlende over for denne Lovgivning, som jo heldigvis er ret enestaaende. Jeg var dengang af den Opfattelse, at vi kun burde have een Lov, som omfattede al forsikret Ejendom paa Landjorden. Rigsdagen mente imidlertid, at man maatte have en Inddeling i forskellige Grupper, og det vil jeg for saa vidt heller ikke sige noget til. Man fastsatte en Begrænsning af Risikoen, idet Præmien ikke kunde overstige $\frac{1}{20}$ af Forsikringssummen. Man fastsatte ogsaa, at den skadelidte selv skulde bære en vis Del af Skaden, men jeg er stadig af den Opfattelse, at den, Ulykken rammer, bør have fuld Erstatning, naturligvis med den Begrænsning, som den endelige Opgørelse maatte udvise. Vi har for øvrigt gentagne Gange haft Ændringsforslag til denne Lovgivning til Behandling, og jeg tror ikke, at de Forslag til Ændringer, der er til Behandling her i Dag, er de sidste, vi kommer til at beskæftige os med vedrørende denne Lovgivning.

Jeg udtalte ved første Behandling af den første Lov paa dette Omraade mit Haab om — og det var sikkert alles Haab —, at denne Lovgivning aldrig maatte blive effektiv. Dette Haab er imidlertid for længst bristet, og hvordan det vil se ud, naar Opgørelsens Dag kommer, er der ingen af os, der har nogen Anelse om. Men vi har Lov til stadig at haabe.

Efter det, jeg her har sagt, vil man forstaa, at jeg — og det gælder ogsaa mit Parti — med Glæde tiltræder de foreliggende Lovforslag, men da der er visse Oplysninger, vi ikke har faaet af Ministeren, og som jeg kunde ønske, kunde jeg tænke mig, naar Forhandlingen her er til Ende, at foreslaa Lovforslagene henvist til en kort Udvalgsbehandling. Hermed anbefaler jeg Forslagene til velvillig Behandling i det høje Ting.

Aksel Møller: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige den højtærede Handelsminister Støtte til Gennemførelse af de to Lovforslag, der her behandles, Forslaget om Ændring i Loven om Krigsforsikring af privat Indbo og Forslaget om Ændring i Loven om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre. Den højtærede Handelsminister kan være sikker paa, at Lovforslagene vækker Tilfredshed ikke blot her i Huset, men ogsaa ude omkring, fordi de tager Sigte paa at halvere den højst upopulære Selvriskoprocent, som blev indført i Krigsforsikringsordningen i Foraaret 1940, da vi første Gang beskæftigede os med denne Lovgivning.

Da vi dengang opbyggede Krigsforsikringslovgivningen, valgte vi at bygge den paa visse Principper, som i skematisk Form gik igen i alle Lovene. Vi stod da uden Erfaring fra selve Livet paa dette Omraade og maatte nøjes med Principper, og to Principper kom til at krydse hinanden. Det ene Princip var Forsikringsprincippet; at det gjaldt om at yde fuld Erstatning for de Skader, der fandt Sted. Dette Princip ligger til Grund for Loven om Krigsforsikringen af Bygninger og er hævdet under alle de senere Revisioner af denne Lov. Derimod har vi i hele den øvrige Lovgivning ud fra et andet principielt Synspunkt indført en Selvriskobestemmelse. Dette andet Princip er Nødhjælpsprincippet. Man regnede med at kunne komme til at staa over for saadanne Katastrofer, at det vilde være urimeligt at paalægge Samfundet at udrede fuld Erstatning, og kun Erstatninger af en vis Størrelse i Forhold til den forsikredes Ejendele burde i det hele taget komme til Regulering. Nødhjælpsprincippet kom til at ligge til Grund for Krigsforsikringen af privat Indbo, af